

Τὰς 9 Φευρουαρίου 1833 Ε. Ν. Επειτα ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν
τῶν Καταλόγων τῶν Υποψήφίων διὰ τὴν Τετάρτην Γερουσίαν
τοῦ Ιανικοῦ Κράτους.

Ο ΙΠΠ.^{τε} ΛΝΤΩΝΙΟΣ ΑΑΝΔΟΛΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΤΑΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΟΡΑΣ ΤΩΝ ΚΟΡΦΩΝ

ΕΥΤΕΝΕΙΣ ΚΥΡΙΟΙ.

Τὸ ὄνομά μου εἶναι ἀνάμεσα εἰς ἐκείνους ὅποι ἐπροσάλθηκαν διὰ νὰ ἐκλέχθοῦν παρασάταις. Εγὼ λοιπὸν χρεωτῷ νὰ κάμω ὅτι ζῆται ἡ συνήθεια, νὰ πληρώσω ὅλα τὰ χρέη τῆς μεγάλης ὑπολήψεως καὶ νὰ ζητήσω ταπεινῶς τὴν ἔντιμον ψῆφον σας. Πῶς δύνατον εἶναι δυνατὸν εἰς διηγώταταις εἰγμαῖς νὰ περιέλθω ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Πόλεως καὶ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Νησιοῦ μας; Πῶς νὰ βεβαιωθῶ νὰ σᾶς εὔρω εἰς τὰ σπήτια σας, εἰς τὰ Προστεία σας ἢ εἰς τὰ Χωριά σας; Οὐεν ἐπιθυμῶντας νὰ σᾶς προσάλω μὲ θαλή σέβας τὴν ζήτησίν μου, ἐστοχάσθηκα νὰ μεταχειρισθῶ ὁ πρῶτος ἀπὸ κάθε ἄλλων εἰς τὴν Πατρίδα μου τὸ μέσον τοῦ Τύπου, εἰς τὸν ὅποιον ὁ κόσμος χρεωτεῖ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πολιτισμοῦ του.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν λαμβάνω τὴν τόλυην νὰ σᾶς κάμω μίαν παρατήρησιν ὅτι, ἀν ἔνας φρόνιμος καὶ στοχαστικὸς ἀνθρώπος θάνη μεγάλην προσοχὴν ὅταν ἐκλέγῃ ἔνα Επίτροπόν του ἢ ἔναν ἐπιστάτην εἰς ταῖς δουλειαῖς του, τοῦ ὅποιου ἥμπορεὶ νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ἔξουσίαν περιωρισμένην, καὶ ταῖς περισσότεραις φοραῖς πολλὰ μετριασμένην, ἔχωντας πάντοτε τὸ δικαίωμα ὅπως τοῦ φανῇ νὰ τοῦ τὴν ἀσκήσῃ, πολὺ μεγαλήτερη πρέπει νὰ ἦναι ἢ ἐδικήσας ἐνῷ ἐκλέγετε τοὺς παραστάταις σας, τῶν ὅποιων δὲν ἥμπορείτε οὔτε νὰ περιορίσετε οὔτε νὰ ἀσκήσετε τὴν δύναμιν.

Αὐτοὶ πρέπει μὲ τὰ ίθικά τους προτερήματα νὰ τιμήσουν τὴν ἐκλογήν σας, καὶ μὲ τὴν γνῶσιν καὶ προκοπήν τους νὰ ἀσφαλίσουν τὴν ἡσυχίαν, τὴν εύτυχίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. Καὶ διὰ τοῦτο συγχωρήσατε μὲ νὰ σᾶς εἰπῶ ἐλεύθερα ὅτι εἰς τὴν προτίμησίν σας δὲν πρέπει νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ ἀπλοῦς δεσμοῦς συγγενείας, ἢ ἀπὸ ιδιαίτεραις κοινωνικαῖς ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ μεταχειρίζομενοι μὲ δλην τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἔξουσίαν ὅπου σᾶς ἔδοσεν ὁ Νόμος νὰ δειχθῆτε ἀξιοῖ νὰ τὴν φυλάξετε μὲ καθαρὸν καρδίαν καὶ συνείδησιν διὰ νὰ μὴν κατασταθῆτε ἔνοχοι ἐμπρός εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ίδιον Θεόν.

Οι Παραστάται ενὸς τόπου, ἢτοι οἱ Νομοθέται του στένουν τὴν δόξαν, τὸ μεγαλεῖον, τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Κράτους, κάμνουν τὴν εύτυχίαν τῶν πολιτῶν του, εἰδεμὴ ἀλλέως ἥμποροῦν νὰ προξενήσουν μεγαλώτατην ζημίαν καὶ εἰς τοὺς δύω.

Ημποροῦν νὰ ἦναι ἀξιώτατοι ὅλοι οἱ Υποψήφιοι ὅποι παρέρησιάζονται ἢ προσάλλονται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκλεκτόρων ἐνὸς ἔθνους, τοῦτοι δημοσίες ὅταν θέλουν καὶ ἡξεύρουν νὰ ἦναι ἐλεύθεροι, σοφοὶ καὶ φρόνιμοι κάμνουν καθὼς ὁ ἔμπειρος Βοτανικὸς, ὁ ὅποιος κατατάζει τὰ φυτὰ εἰς γένη ἀπὸ τὰ γένη σχηματίζει τὰ εἰδη, ἀπὸ τὰ εἰδη ταῖς οικογένειαις καὶ ἀπὸ ταῖς οικογένειαις ἔχειται ταῖς διαφοραῖς, ἐνῷ προσφέρουν τὸ πρεπούμενον τέβας εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὴν παιδείαν ἔχειται τοῦ κάθε ὑποψήφιου, προτίμουν ἔνα πνεῦμα ἀπὸ ἔνα ἄλλο, καὶ περισσότερον ἐκείνα ὅποι ἥμποροῦν καλήτερα νὰ ἀρμόσουν εἰς τὴν ὀφέλειαν καὶ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ Κράτους, προκρίνωντας ἐκείνους ὅπου ἔχουν ἐνωμένη περισσότερα προτερήματα, καὶ ἀπὸ ὅλους ἐπειτα, ἐκείνους οἱ ὅποιοι κοντά εἰς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα προτερήματα ἐνόνουν ἀκόμη ἐκείνα τὰ αἰσθήματα ὅπου εἴναι ἀνάλογα εἰς τὰ ἐδικάτου, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, εἰς τὴν εύτυχίαν καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος του. - Τοῦτο ὅντας ἀναντίρρητον, ἢ γνώμη μου, ἢ ἐπιθυμία μου καὶ ἡ εὐχή μου εἴναι ὅποι εἰς τούτην τὴν περίστασιν νὰ προτίμησετε εἰς τὴν ἐκλογήν σας ἀπὸ ὅλους ἥματος τῶν ὑποψήφιους ἐκείνους οἱ ὅποιοι περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους θὰ ἐνόνουν εἰς τὴν ἐπιτίμην, καὶ ὅχι εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὴν γενναιότητα καὶ ὅχι εἰς τὸν ἔγωγισμὸν καὶ εἰς τὴν φυλαρχγυρίαν, ἐκείνον τὸν ἐλεύθερον χαρακτῆρα ὅπου προστατεύουν οἱ Νόμοι, καὶ ὁ ὅποιος ἥμπορεὶ καὶ πρέπει νὰ κάμῃ καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν καλητέραν τύχην μας.

Καὶ ἀν τύχη νὰ μὴν εἴμαι ἔνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεγμένους θὰ τίσω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ εἰπῶ τὰ λόγια ἐκείνου τοῦ λαυρποῦ Σπαρτιάτη, ὁ ὅποιος ὅταν δὲν ἐγκρίθηκεν μετάξυ τῶν τριακοσίων, ὅποιος ἦτον ἔνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ὑπουργήματα τῆς πόλεως εἶπεν “Συγχαίρω τῇ πόλει τριακοσίους κρήτηνάς μου πολίτας ἔχοντας ., Ὡ! πόσον εἴναι εύτυχισμένη ἡ Πατρίς μου ὅπου ἔχει τριακοσίους ἀξιωτέρους μου πολίτας.

Λαὶ δύνατε ἀξιοῖ διὰ Παραστάτην σας, ἐγὼ θὰ σᾶς εἴμαι εὐχάριτος διὰ τὴν χάριν ὅποι θὰ μοῦ κάμετε προσφέρωντάς μου τὴν εύκαιρίαν νὰ δουλεύσω ἐσταὶ καὶ τὴν Πατρίδα καὶ νὰ ἥμπορέσω νὰ δειχθῶ περισσότερον ἀξιοῖς τῆς ἐμπιστοσύνης σας, δικαιολογώντας μὲ τὰ ἔργα μου, ἐκείνην ὅποιον τὴν σήμερον θὰ μοῦ ἐδίδατε.

Ο Θεὸς ἀς διευθύνῃ τὰ διαβήματά σας καὶ ἀς προσατεύῃ τὸ Κράτος

V199 V
Αρ Εισ 288